

5 de maig de 2011

EL CANT CORAL AL PRAT: UNA PERSPECTIVA PERSONAL

Ponent: Jordi TORREN SUÑÉ

Fins l'any 1840 en què Josep Anselm Clavé va reunir uns quants amics amb l'ànim d'estimular-los en l'art del cant coral no crec que hi hagués al Prat cap altre grup amb intenció de cantar.

No hi ha constància del cant coral fins l'any 1873, que amb motiu de la inauguració del pont d'en Ferran Puig no es fusionaren en un únic cor, els dos grups que existien en aquells moments el dels *joves* i el dels *vells*.

L'any 1882 es va fundar la primera societat coral al Prat que se suposa legalitzada amb el nom de *Las Flores*. Cal destacar que la família Estalella va guardar l'estendard perquè la guerra no el requisés i en aquest moment es conserva a la seu actual de la coral.

L'any 1892 es va fundar la societat coral *Lo Llobregat* i el seu estendard fou guardat per la família Cases al cafè del Centre Artesà.

L'any 1936 es va fundar l'*Orfeó Pratenc* que va durar molt poc temps. El seu estendard el va guardar la Sra. Rosita Boixaderas i gràcies a la insistència d'en Jaume Gili en aquests moments està al local de *Lo Llobregat de les Flors*.

Degut a la proximitat amb Barcelona sempre s'han mantingut bons contactes, tant musicals com socials. Es podrien esmentar els contactes mantinguts amb el mestre Clavé, sense menysprear-ne d'altres com amb en Duran, Balcells, Cassià Casademont, així com Millet, pare i fill, i amb els diferents directores de la federació de cors d'en Clavé.

Un esment molt especial es mereix el mestre Enric Ribó, que a més de portar la càtedra de cant coral de la Universitat de Barcelona, estava unit per una gran amistat amb el nostre convilatà el mestre Blai Carmona. Mantenia també relació amb la família Martínez – Via, ja que l'esposa del mestre Ribó va passar una temporada en companyia de la Sra. Via, la qual en més d'una ocasió ens va delectar amb un concert a l'antic local del carrer Ignasi Iglesias.

Els meus primers records corals són els del grup de caramelles. Hi havia el grup de la quitxalla que sortia de la parròquia i un altre de més grandets a qui el meu pare ensenyava a la galeria de casa i fins i tot algunes vegades a la cor de casa de l'àvia.

M'agradaria anomenar i ressaltar a dues persones, en primer lloc a en Francesc Roca, mestre a qui no vaig arribar a conèixer però que per

5 de maig de 2011

referències familiars i d'amistats, cal destacar-ne la seva musicalitat, tant pel que fa a la producció musical coral com instrumental. Reeixia en el contrabaix així com en la direcció coral. En segon lloc a en Narcís Baiges, sobre els primers anys que el vaig tenir com a Director puc afirmar que pocs mestres tenen la ductilitat i paciència envers els seus coristes. Ha estat un músic de qui podríem dir-ne autodidacta però que va saber interpretar les partitures molt fidelment.

Un dels meus records de la seu de *Lo Llobregat de les Flors* és que abans de 1950 va estar al cafè Centre Artesà que regentava la família Cases que durant molt de temps, va custodiar l'estendard del cor *Lo Llobregat*. Un altre detall que crec té certa importància és el fet que fou la primera vegada que es va gravar la sardana La Festa Major del Prat, enregistrada en un disc de mala qualitat i que va estar dirigida pel mestre Blai Carmona.

Dels anys 1950 a 1955 varem fer estada al bar Esport i en aquestes dates fou legalitzada la *Societat Coral Lo Llobregat de les Flors*. A continuació es va fer estada al cafè del Pont, per anar tot seguit al carrer Frederic Soler, número 2, però degut a problemes amb les bigues ens van traslladar al carrer Ignasi Iglesias, local que, per cert, es va compartir amb Amics d'El Prat. Aquest darrer local, va ser enderrocat per decisió dels propietaris i es va tenir que anar a assajar a la Cripta parroquial.

A la coral no li faltaven mai problemes, entre la manca de coristes, la manca de local i la manca de direcció musical, si un problema era feixuc els altres no ho eren menys.

Pel que fa a la manca de local social, que en aquell temps compartíem amb Amics d'El Prat, cal dir que el President Lluís Martínez tenia la intenció de comprar dues cases del mateix carrer Ignasi Iglesias però per manca de diners no es va poder dur a terme.

Per mirar de fer una mica de caixa, es agruparem diverses entitats, tant esportives com culturals, per portar a terme la tasca de muntar l'envelat pels dies de Festa Major, la qual cosa no va anar del tot malament. Després d'uns quants anys de portar l'envelat en Joan Porcet, uns quants membres de la Coral Lo Llobregat de les Flors vàrem emprendre la tasca de l'envelat.

Un cop aconseguit un nou local ens assabentàrem que el mestre Enric Ribó estava donant uns cursets de Direcció coral. Ens va recomanar un jove mestre, antic escolà de Montserrat, anomenat Joan Ferré i, a partir de l'entrada d'aquest mestre i de la incorporació de la part femenina, la coral va prendre un altre caire.

A partir d'aquell moment, *Lo Llobregat de les Flors* va deixar de ser una coral masculina per passar a ser coral mixta. Es va canviar el repertori i, per què no dir-ho, també la manera de pensar dels coristes, que van passar de cantar només cançons majoritàriament catalanes a, introduir interpretacions més agosarades per poder assumir un altre nivell, per tenir uns coneixements bàsics d'estudis musicals i també algun seminari d'interpretació vocal, no mancant els intercanvis amb altres corals.

XIII CURS HISTÒRIA AMICS D'EL PRAT

5 de maig de 2011

Els concerts no es limitaren sols a la nostra població, érem una de les corals del Baix Llobregat que més actuacions teníem i varem arribar a fer més d'un concert al Monestir de Santes Creus.

Destacar la participació d'una bona part de la meva família, començant pel meu pare, que fou president de la Coral de Les Flors, així com l'oncle Félix Fibla. El seu germà Guzmán Fibla, president fundador de la fusió de les corals Lo Llobregat i Les Flors, i responsable de les obres del nou local. També ha estat president el meu germà, Antoni Torren i, com no, en Jesús Torren i jo mateix.

El cant coral ha estat una de les manifestacions culturals, per no dir la més antiga, de la nostra ciutat.